

НРАВСТВЕНИ ПРОБЛЕМИ В ТРАГЕДИЯТА НА ШЕКСПИР „ХАМЛЕТ”

1. Какви са най-важните проблеми, поставени за разрешаване от Шекспир чрез образа на Хамлет?

- а) за трагизма на хуманиста от късния Ренесанс;
- б) личи тревогата му за съдбата на честния човек в атмосферата на лицемерие и недоброжелателство;
- в) за краха на илюзиите, че доброто и красивото биха могли да победят в живота.

2. Какви слабости откривате в характера на Хамлет?

- а) героят се колебае твърде дълго, преди да пристъпи към конкретно действие (монолозите в III, IV и V действие);
- б) във всички моменти проявява нерешителност (III д, сц. 3);
- в) непоследователен е при защитата на своята хуманистична кауза (убийството на Полоний в д. III, сц. 4, отношението към Розенкранц и Гилденщерн в V действие);
- г) не намира сили да защити любовта си в момента, в който разбира, че я е загубил (V д., сц. 1).

3. Какъв е тогава житейският смисъл на понятието „хамлетовщина”?

- а) проява на пасивност, безволие и песимизъм;
- б) желание да разбере света, преди да предприеме конкретни наказателни мерки срещу виновните;
- в) непримиримост между идеала и действителността за честния и мислещ човек.

4. В днешната атмосфера на изострени взаимоотношения и недоброжелателство, на ненаказуема престъпност и на всекидневни предателства на идеалите бихте ли си избрали поведението на Хамлет като образец?

- а) „политиката” на изчакването не винаги дава необходимите резултати, когато някои личности тръгват по пътя на най-малкото съпротивление и стават престъпници;
- б) на всяка епоха са й необходими хора, които мислят не просто как да отмъстят за нанесената обида или за причиненото им зло, а как да спасят човешкото у човека.

5. Кое дава основание на Виктор Юго да направи съпоставка между Прометей и Хамлет?

- а) те са борци срещу традиционното подчинение пред по-силните;
- б) техният хуманистичен порив не намира искрени последователи;
- в) поведението име достойно за уважение;
- г) карат ни да се замислим върху истинската цена на достойнството в обкръжението на недоброжелателност и тирания.

6. Помислете - кое в най-голяма степен сближава Дон Кихот и Хамлет и в какво е тяхната неповторимост като ренесансови личности?

- а) най-много ги сближава стремежът за постигане на хармония, защитен с подходящи средства;
- б) най-различни са проявите им в борбата и естетическата им оценка.

7. Според вас, защо Хамлет се отказва от Офелия и от нейната любов?

а) защото тя е твърде пасивна като личност, не воюва за любовта, не я защитава и дори я предава се оставя да бъде отклонена от основната им същност („Аз ще ви слушам, татко”).

б) Офелия не би могла да се приспособи към нравите на този свят, затова чистотата и невинността ѝ са обречени;

в) не му е трудно да си я представи като една бъдеща Гертруда, след като всеки би могъл да я подведе и ръководи;

г) тя първа се отказва от него - въпреки че го обича и иска да го разбере;

д) продължаването на връзката с нея не би довело до по-лесно разрешаване на проблемите му, а би ги задълбочило.

8. Защо любовта на Хамлет и Офелия е трагично предопределена?

а) и двамата на практика са лишени от правото на сърдечен избор (той е принц, а тя - дъщеря на придворен);

б) несъвместими са по характер;

в) чистите души не могат да оцелеят в обкръжението на лицемери, клеветници и доносници.

9. В какво е заложена „невинната вина” на Офелия, която се превръща в нейна трагическа вина?

а) в моминската ѝ неопитност, която я довежда до неволното предателство на чувствата ѝ пред най-големите врагове на човека, когото обича (кралят и Полоний);

б) тя е твърде пасивна в моментите, когато би могла да подаде ръка на Хамлет, за да облекчи задачата му;

в) оставя се да бъде манипулирана от всички и няма собствено мнение (III д., сц. 1).

10. Какво съдържание влагат поотделно Полоний и Офелия в понятието „чувства” в I действие, сцена 3?

а) за Полоний те нямат цена, ако не носят някаква конкретна сметка („неща без стойност”);

б) за Офелия са израз на сърдечна привързаност, на вяра и истински добродетели, но в наивността си инята да оцелее сама след смъртта на баща ѝ;

в) болка за нереализираното добро, което би могло да се прояви, ако някой я обичаше достатъчно силно и искрено.

11. Какви чувства събужда у вас трагическата съдба на Офелия?

а) съчувствие, защото чистотата и невинността не могат да съществуват безнаказано сред порока и престъпността;

б) състрадание

12. С какво се асоциира представата за щастието още в I действие?

а) със загубване представата за времето;

б) със съзнателното откъсване от света на злото и патологичните страсти.

13. Какви са възгледите на Шекспир за изкуството, изразени чрез Хамлет в действие II, сцена 2?

а) то трябва да облагородява и извисява;

- б) неговото предназначение е да събужда гузните съвести;
- в) да събира хората с различни разбирания, за да се замислят върху смисъла на живота (не случайно тук почти всички действащи лица са на сцената).

14. Защо, въпреки че Хамлет поставя Хорацио по-високо от себе си, той остава далеч по-издигнат от него?

- а) дилемите на Хамлет са много по-драматични;
- б) Хамлет е мислещ и непримирима личност;
- в) принцът е принуден от обстоятелствата да подчини хуманистичните си идеали на песимизма в отношението си към хората и живота;
- г) дългът и отговорността пред паметта на неговия баща го карат да се съобразява с дворцовия етикет;
- д) Хамлет успява да действа като свободен човек в обкръжението на хора с робска психика.

15. Като имате предвид казаното, нека обобщим! Какви нравствени проблеми са поставени за разрешаване в тази Шекспирова трагедия?

- а) за семейството и властолюбието;
- б) за любовта и предателството;
- в) за верността и лицемерието;
- г) за високата отговорност на приятелството;
- д) за престъплението и справедливото възмездие
- е) за смисъла на човешкия живот и предназначението на човека;
- ж) за прераждащата сила на изкуството;
- з) за ограбените мечти на изкушаваната и манипулирана добродетел;
- и) за границите между доброто и злото;
- й) за хуманизма и разочарованието в човека.